

[Simonsen.]

brug for, det er et reelt omstillingstilbud, og det er for mig at se noget af det helt afgørende at få taget fat på.

Rapporten fra arbejdsformidlingskontoret i Odense har været nævnt, og den viser mange interessante aspekter omkring denne problematik, men der gælder jo det samme for denne rapport, som gjaldt for en meget interessant rapport, der blev udarbejdet af en studerende på handelshøjskolen for et års tid siden, at de begge to munder ud i, at der må foretages en omfattende undersøgelse, for dette her er i og for sig kun sådan en miniundersøgelse, der giver en antydning af problemet. Der er interessante ting i rapporten fra Odense, men jeg synes til gengæld, den er en kraftig understregning af, at der er behov for en virkelig tilbundsående undersøgelse.

Vi håber også, at resultatet af en sådan analyse kan få en vis form for pædagogisk betydning. Det er ikke bare et spørgsmål om at få redet problemerne ud og få en koordination af de afbødende og forebyggende foranstaltninger, men også om at få et pædagogisk materiale, for vi må nok erkende, at vi alt for ofte oplever situationer, som kunne have været løst på et ret tidligt tidspunkt og i og for sig først bliver et problem, når den akutte situation foreligger: når forretningen er lukket, når afskedigelsen har fundet sted. Det, det drejer sig om, er at komme ind på et tidligere tidspunkt, og dér tror jeg, en sådan rapport måske kunne bevirke, at vi i højere grad kunne få folk til at forstå, at det moderne tekniske samfund måske kræver af os, at vi skal skifte job i hvert fald én gang i løbet af tilværelsen. Det, vi er startet på i tidernes morgen, kan vi ikke fortsætte med, vi skal ind på andre uddannelsesområder.

Jeg vil som sagt opfordre til, at der bliver nedsat et udvalg til drøftelse af disse ting. Jeg takker for den meget positive tilslutning fra ordførerne og håber, at ministeren herefter besinder sig og over for udvalget vil gå med til at få disse ting, om man så må sige, redet ud på den rigtige måde, få aftalt den rigtige sammensætning af udvalget, så vi kan få en rapport hurtigst muligt.

Hjørtnæs: Det, der får mig til at tage ordet i denne debat, er, at de hidtil faldne

udtalelser kunne tyde på, at man ligesom ikke mener, at der i den eksisterende lovgivning er mulighed for at hjælpe den kategori af mennesker, der her tales om, og det mener jeg bestemt at der er. I revalideringsloven er der en bestemmelse, som opererer med den sociale indikation, det vil sige, man taler om erhvervshæmning af andre årsager end de i loven i øvrigt nævnte, og det vil sige af andre årsager end helbredsmæssige. Det er et spørgsmål om, hvordan man administrerer denne bestemmelse. Hidtil har man ikke villet gå ind i en meget vidtgående administration af den. Det hænger bl. a. sammen med det overordentlig stærke pres, der er på revalideringscentrene i øvrigt. Men hvis man ad andre veje kunne lette dette pres, var det muligt, at revalideringscentrene i videre udstrækning kunne komme til at beskæftige sig med egentlige revaliderings-, og det vil sige omskolingsopgaver, og her er bestemmelsen i allerhøjeste grad anvendelig.

Der er også en anden grund til, at man ikke har bragt bestemmelsen i anvendelse på denne kategori af mennesker, og det er, at kommunerne skal finansiere omskolingerne. I henhold til revalideringslovens almindelige bestemmelser er det staten, der finansierer omskolingerne, men i henhold til den sociale indikation er det kommunerne, og derfor har man nok også været lidt tilbageholdende.

Jeg synes, det ville være rimeligt, når man nu går til et udvalgsarbejde vedrørende disse problemer, at være opmærksom på, at der i den eksisterende lovgivning er muligheder, hvis man i øvrigt er parat til at udvide administrationen af dem. Hermed er altså også de økonomiske muligheder, hermed er også det administrationsapparat, som skal anvendes i disse sager, stillet til rådighed, jeg tænker på revalideringscentrenes ekspertise med hensyn til erhvervsvejledning, og jeg tænker på arbejdsformidlingskontorernes arbejdskonsulenter, som har den direkte kontakt til arbejdsmarkedet og derfor ved, hvilke stillingstilbud der er til rådighed for netop denne kategori af mennesker.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg skal ikke knytte så forfærdelig mange bemærkninger til det, der er sagt her, fordi